

PRZYWODCA (1) *sb m*

przywodca, [przywojca].

Teksty nie oznaczają ó.

[*sg I przywojcą.*] ◊ *pl N przywodce.* ◊ [*G przywodziec.* ◊ *D przywodc(o)m.*]

Sł stp: przywodca, przywodźca, przywojca, Cn brak, Linde: XVII – XVIII w.: przywojca oraz XVII(XVIII) w.: przywodca.

1. [*Dowódca: Tego klejnotu używał on Bábiński mąż ławni/ który był ławnym przywoyczą v Konfánte⁸⁰ X. Ołtrowkiego. PaprGniazdo 1130; O inych rzeczach wedle przypadku i potrzeby, [...] edykty się czynić będą i nauka przywodcom i rotmistrzom będzie dawana. UstWojsk 1593/351.*

przywodca nad kim: Podoba się też nam zdanie WM, żebyśmy dworzany nasze litewskiego narodu obrócili do wojska, dla przywodziec i poruczeństwa nad ludźmi ListyZygmAug 1564/472.]

2. *Ten, kto prowadzi, wskazuje drogę [czyj dokąd]: którzy [Psenka i Tarło] będąc wiadomi iako oyczycy położenia mieysc/ y spraw polskich/ potajemnie naiázdy Litewłkie przywodzili (marg) Przywodcze Litwy do Polłki Pfenká y Tárło. (–) StryjKron 437.*

Synonimy: 2. dowodziciel, prowadnik, przewodnik.

MN